

Sygn. akt V KZ 13/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **A. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 kwietnia 2016 r.,

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. akt II AKo [...],

w przedmiocie odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z dnia 1 lipca 2015 r., sygn. akt III Ko [...], którym odmówiono stwierdzenia nieważności wyroku byłego Wojskowego Sądu Garnizonowego w S. z dnia 23 października 1970 r., sygn. akt Sg [...]

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

W dniu 2 listopada 2015 r. wpłynął do Sądu Apelacyjnego w [...] osobisty wniosek o wznowienie postępowania złożony przez A. L., a następnie, w kolejnym piśmie, wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Wyznaczony skazanemu w reakcji na powyższe wystąpienie obrońca z urzędu nie stwierdził podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Wobec powyższego, A. L. został następnie wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego poprzez sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata z wyboru pod rygorem odmowy jego przyjęcia. Z uwagi na fakt, że A. L., pomimo tego wezwania, w określonym mu terminie, braku formalnego złożonego uprzednio pisma jednak nie uzupełnił, wskazanym wcześniej zarządzeniem z dnia 3

lutego 2016 r., odmówiono przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania.

Na zarządzenie to zażalenie w terminie złożył wnioskodawca. W swoim środku odwoławczym wniósł on zastrzeżenia wobec procedowania Sądu Okręgowego w S. w sprawie o sygn. akt III Ko [...] oraz sposobu wypełnienia obowiązków przez obrońcę wyznaczonego mu z urzędu w celu rozważenia możliwości sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Skarżący dołączył do swego zażalenia decyzję o zarządzeniu wykonania kary orzeczonej wyrokiem byłego Wojskowego Sądu Garnizonowego w S. z dnia 23 października 1970 r., sygn. akt Sg [...] oraz postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania z dnia 31 sierpnia 1970 r., które świadczyć jego zdaniem mają o zasadności wznowienia postępowania. Nie sformułował on jednak w istocie żadnych zarzutów odnośnie do zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to nie jest zasadne i jako takie nie może zasługiwać na uwzględnienie. W pełni prawidłowo odmówiono bowiem przyjęcia omawianego osobistego wniosku o wznowienie postępowania. Przepis art. 545 § 2 k.p.k. przewiduje wyraźnie, że jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, to powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. A. L. został przy tym na jego wniosek wyznaczony obrońca z urzędu, który jednak poinformował Sąd Apelacyjny, iż nie dostrzega podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w niniejszej sprawie. W powyższej sytuacji prawidłowo wezwano A. L. do usunięcia wskazanego wcześniej braku formalnego osobistego wniosku o wznowienie postępowania, jak wymaga tego art. 120 k.p.k. Tego jednak wnioskodawca w prawem przepisany 7-dniowym terminie nie uczynił. Dlatego też zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania osobiście sporządzonego i podpisanego przez A. L. jest prawidłowe w następstwie uznania, że złożone przez niego pismo dotknięte jest ewidentnym brakiem formalnym, który wyklucza nadanie mu biegu (art. 120 § 2 k.p.k.).

Podkreślić tu również należy, że we wniesionym środku odwoławczym, poza zwykłą kontestacją, skarżący nie wskazuje jakiegokolwiek argumentacji mającej

świadczyć o wadliwości wydanego zarządzenia. Podniesiono już wcześniej, że przytacza on bowiem wyłącznie argumentację mającą jego zdaniem uzasadniać wznowienie postępowania oraz potwierdzać nietrafność wydanego przez Sąd Okręgowy w S. w sprawie o sygn. akt III Ko [...] postanowienia z dnia 1 lipca 2015 r. Trzeba mieć tu również na względzie, że Sąd ten dysponował aktami sprawy byłego Wojskowego Sądu Garnizonowego w S. o sygn. Sg [...] (obecnie akta IPN w S. sygn. [...]), które ujawnił i zaliczył w poczet materiału dowodowego. Tym samym dokumenty załączone przez skarżącego do wniesionego przez niego zażalenia nie mogą wywołać zakładanego przez niego skutku w postaci wykazania zaistnienia potrzeby wznowienia postępowania.

Możliwość wznowienia postępowania była już przedmiotem analizy przez wyznaczonego A.L. obrońcę z urzędu, który – po zapoznaniu się z aktami postępowania - w przedstawionej opinii wskazał, że brak jest podstaw do wznowienia postępowania, a swoje stanowisko szczegółowo uzasadnił. Podkreślić w tym miejscu trzeba, że wyznaczający obrońcę z urzędu organ procesowy nie jest uprawniony do badania zasadności tego stanowiska obrońcy. Organ ten może jedynie dokonać oceny prawidłowości wykonania przez niego obowiązków dla zapewnienia stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w rozumieniu art. 84 § 3 k.p.k. W sprawie niniejszej nie zostało zaś stwierdzone, aby wyznaczony z urzędu obrońca w sposób nienależyty wykonał swoje obowiązki, a Sąd Najwyższy, rozpoznając przedmiotowe zażalenie, bada jedynie zgodność z prawem zaskarżonego zarządzenia. Jak już wskazano wcześniej zarządzenie to zostało wydane zgodnie z prawem.

Mając to wszystko na uwadze, nie sposób było przyjąć, że kwestionowane zarządzenie było wadliwe. Dlatego też Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.